

U Duhu S Kristom

PRIGODNO IZDANJE SAMOBOR - SVETA NEDELJA • Br. 11 - USKRS 2015. • BESPLATNI PRIMJERAK

*Daj mi Gospodine
da shvatim bližnjega
makar on mene
ne shvatio.*

Sv. Franjo Asiški

RESTORAN

**DIVLJE
VODE**

*Svim
posjetiteljima,
partnerima
i građanima
želimo sretan
i blagoslovljen
Uskrs!*

Udruga U Duhu S Kristom poziva sve drage ljude koji se žele baviti novinarstvom (radio emisije, ankete, časopis U duhu s Kristom), te biti naši članovi, neka se jave na naš e-mail: uduhuskristom@gmail.com ili na broj mobitela 099 577 9410.

Radosni smo što možemo služiti Kristu!

Svi koji dohvatiše ovaj časopis postadoše dijelom naše velike obiteljske zajednice sljedbenika Kristova duha i Božje riječi. Njegujući i na taj način poslanje naše udruge, život U Duhu S Kristom, i ovim novim izdanjem časopisa, potičemo vas da tako bude i u vašim obiteljima.

Pripravljamo se ovih dana za Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu. Tamo ćemo se okupiti 19. travnja ove godine pod Hrvatskim zavjetnim križom kojim se želi posvijestiti zavjet da „hrvatska katolička obitelj dnevno moli i nedjeljom slavi svetu misu“. Taj je zavjet dan sad već i davne 1979. godine u Ninu, a obnovljen na Prvom nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji 2011. u Zagrebu.

2. NACIONALNI SUSRET HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI
Rijeka - Trsat, 19. travnja 2015.

I u našim su dekanatima, Samoborsko-okučkom i Svetonedeljskom, u tijeku okupljanja obitelji na pripravama za to veliko nacionalno druženje i kršćansko slavlje. Na okupljanjima se razmatra enciklika Evanđelje života svetog pape Ivana Pavla drugog, objavljena u Rimu na blagdan Blagovijesti, 25. ožujka 1995. godine. Enciklika potvrđuje vrijednost ljudskoga života i njegovu nepovredivost i ukazuje na problem prijetnji ljudskome životu u današnjem vremenu.

Tema trsatskog susreta bit će „Obitelj - nositeljica života, nada i budućnost Hrvatske“. To je ujedno i okosnica razgovora i rasprava među obiteljima prije odlaska na Trsat. Tema potiče obitelji na promišljanje kako produbiti vjeru u Boga u obitelji, kako nadu učiniti pokretačicom našega života, kako obitelji kao Božjoj tvorevini dati povlašteno mjesto u kojemu se događa život, kako živjeti bračnu vjernost, biti otvoren životu, radosno obavljati svakodnevne bračne i obiteljske obaveze te s osmijehom podnositi teškoće i križeve svakodnevnog života.

Na tom putu posvećenja, blaženstva i novih navještenja unutar obitelji i dio je tema ovog uskrsnog izdanja časopisa U Duhu S Kristom.

Želimo vam sretan, radostan i blagoslovljen Uskrs ispunjen dobrotom i toplinom obiteljskog okruženja.

Edi Kirschenheuter

Impressum

Izdavač: **UDRUGA U DUHU S KRISTOM**, Željeznička 10, Domaslovec, 10430 SAMOBOR; kontakt: 099 577 94 10; uduhuskristom@gmail.com; www.udruga-udsk.hr.

Glavna urednica: **SILVIJA SEČEN**, predsjednica udruge, izvršni urednik: **EDI KIRSCHENHEUTER**, potpredsjednik udruge • Suradnici u ovom broju: **Violeta Gjurkin, Lovorka Grbac, Ana Katanica, Tomislav Kušanić, Radovan Librić, Luka Šarić, Greta Trnar**. • Priprema: **TANGIR**, Hrastina 5, SAMOBOR, tel.; 01 33 80 304; e-mail: priprema@tangir.hr • Tisak: **EDOK**, Grada Wirgesa 10, Samobor, tel.: 01 33 67 010; e-mail: edok@edok.hr

Časopis izlazi povremeno i dijeli se besplatno!

Cerina - mala oaza tišine

U Samoborskom gorju, blizu najpoznatijeg slapa Cerinskog vira, dvadesetak minuta pješice od Smerovišća, a na markiranom putu do vrha Japetića, nalazi se Cerina. Cerina je zaselak Šipačkog Brega, sela u župi Noršić Selo. Mjesto je okruženo većinom bjelogoričnom šumom, iznad potoka Javorec. Posebna atrakcija našeg brega je najveći slap Samoborskoga gorja - deset metara visok Cerinski vir. Osobito je Vir dojmljiv u proljeće i jesen kada je potok Javorec bogat vodom. Može ga se posjetiti ljeti, kada njegov duboki kanjon pruža svježinu, ali i zimi, kada ga možete, uslijed niskih temperatura, naći smrznuta, u hladnoj igri leda i vode.

Članovi udruge Ekossspiritus su 2005. godine zajedničkim sredstvima od obitelji Gunčić iz Velikog Lipovca kupili staru kamenu kuću iz 19. stoljeća koju su preuredili u planinarski dom i duhovnu oazu. Radilo se punih sedam godina. Radove su izvodili članovi i prijatelji Udruge potpomognuti donatorima. Uz kameni objekt je i drveni objekt, tradicijska kuća iz 1931. godine.

Sve te godine Cerina je rado primala svoje članove na duhovne vježbe, molitvene skupove, planinarske križne putove, razna druženja i veselice. Sastajali su se pod njezinim krovovima članovi svih naraštaja Udruge. A sada, u ovoj godini, Cerina želi otvoriti svoja vrata za sve dobronamjernike, planinare, skupine mladih, skupine iz župnih zajednica - uglavnom, sve one koji Gospodina traže u prirodi, tišini, planini...

Udruge Ekossspiritus i Hrvatskom planinarsko društvo svetog Patrika imaju svoje sjedište na Cerini kao i još neke druge sekcije Društva: Društvo svetog Izidora seljaka, Katehetski tim Ekossspiritus, Obiteljska zajednica Ekossspiritus i Zajednica Planinarskog križnog puta. Više od osamsto članova svih naraštaja godišnje posjeti neke od programa Udruge. I u tim susretima ostavljaju trag. Trag koji želi voditi prema Gospodinu, trag koji želi slijediti tragove našeg kršćanskog identiteta i kršćanskih korijena. Cerina u ovom užurbanom i globalizacijskom vremenu želi nuditi Mir, mogućnost za predah i vraćanje snage za Život.

Na Cerini se, uz navedene objekte, nalaze i cvjetne livade, voćnjaci, tradicijski vrt, cvjetnjaci s tradicijskim cvijećem i ljekovitim biljem. Tu je i manji oratorij - kapela Sv. Izidora seljaka u kojoj se rado ostaje u molitvi i euharistijama. Na Cerinu se dižu planinari, planinarskim putovima, spuštaju okolni mještani na proštenja. Dolaze na susret čovjeka s čovjekom. Tu je i raspele koje su 1976. godine podigli vlasnici zemlje na Cerini, mejaši. Ostali su malobrojni. Mnoge parcele su zarasle i obrasle trnjem kao i diljem našega gorja. Na Cerini se štuju sveci: sveti Patrik, sveti Juraj, sveti Bernard i sveti Izidor. Njima u čast slave se mise. I tada dolazi mjesni župnik, Darko iz Ruda ili neki od svećenika koji su prijateljskim vezama povezani s članovima Udruge. Dolazi i mons. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački.

Planinska duhovnost ili duhovnost planine, duhovnost puta (pješačenja), opet je u uzlaznom trendu. Posebno to osjećaju planinari - vjernici. Prigodom uspona na vrhunce planina mogu rasti i u osobnim vrhuncima svoga srca. Zato su planinska mjesta, samostani, kuće za duhovni odmor ili pak gostinjski na prijevojmima planina posjećeni. Traži se mjesto više u svim godišnjim dobima.

Tako je i na Cerini. Sastaju se tu i ljeti i zimi članovi koji su prostor učinili posebno lijepim obogativši ga starinskim namještajem, bogatim ručnim radovima, slikama i svim onim lijepim što dušu uzdiže Bogu. Održavaju se na Cerini i prigodne radne akcije gdje se mladi uče gotovo zaboravljenim vještinama poput košnje, obrađivanja vrta na tradicijski način, tradicijskih kolinja i slično. Smještena je tu i Zavičajna zbirka Ekossspiritus koja broji više od 700 predmeta. Cerina zapravo u svojoj jednostavnosti krije bogatstvo. Košute što ranom zorom ili s prvim sumrakom dolaze na vodu obližnjeg izvora podsjećaju na Biblijske psalme i bogatstvo Riječi Božje koja nam se nudi kao nepresušni izvor. Vrganji što rastu u obližnjoj šumi, kesteni koji u jesen padaju s drveća i med koji donesu pčele u košnice govore o ljepoti brige Gospodinove za one koji ga ljube. Zato ljudi vole biti na Cerini. Posebno oni koji dolaze iz gradske vreve.

Cerina želi biti i dalje mjesto susreta svih naraštaja, međusobnog obogaćivanja i ljepote zajedništva u planini. Zato i Vas pozivamo, Vas do kojih će stići ova vijest o Cerini. Dodite na duhovni dan ili vikend. Rado će vas Cerina primiti pod svoje krovove, na svoje livade, voćnjake i šume.

Ponekad tišinu Cerine narušava pjesma okupljenih koji sjede uz logorsku vatru i dok se vatra vidi iz svih okolnih bregova, vjetar tada nosi pjesmu (...) „Iz našega gorja vre javla se zorja, vesela i srećna bu hiža i klet. (Đuro Prejac)

Radovan Librić

Zamka zvana 'pornografija'

Glupo je misliti da na nas ne utječu stvari koje vidimo i čujemo. Svi priznajemo da dobra glazba, dobri filmovi i dobre knjige mogu nadopuniti naše živote, opustiti nas, obrazovati, dotaknuti i nadahnuti. Očigledno je da dobre slike dobro utječu na nas i nije teško povjerovati da loše slike mogu loše utjecati na nas.

Slike nas mogu uvjeriti u nešto. Poduzeća znaju da ako njihovi proizvodi izgledaju uvjerljivo u trenutku kad ste jako emotivni, urezat će vam se duboko u podsvijest. Stručnjaci marketinga čak mogu predvidjeti koliko ćete njihovog proizvoda kupiti ako vidite reklamu. Ponekad čitatelji ni ne vide naziv proizvoda. "Reeses Pieces" je platio ogromnu cijenu samo da se njihov slatkiš na nekoliko sekundi prikaže u filmu "E.T." i prodaja je porasla vrtoglavom brzinom. Zašto? Zato što su emocije povezane s tim malenim dječakom koji pruža ruku prema izvanzemaljcu prenesene na vizualni prikaz slatkiša. Ako trenutni pogled na proizvod - čak i kada nije u središtu pažnje - može utjecati na ponašanje ljudi, zamislite uticaj filma koji sat i pol vremena seksualnim slikama drži vašu pažnju vezanu za ekran.

Kakav utjecaj ovo može imati na muškarca? Kakve ideje pornografija stavlja u naše umove?

Ako u svoj um trpate krive stvari, vaša psiha postaje tako zagađena da počinje stvarati ozbiljne deformacije u vašoj zdravoj predstavi o seksualnosti. Ako se ovaj dio naše psihe zagadi, važan dio našeg identiteta (predodžbe tko mi jesmo) postaje deformiran.

Ovisnost - snaga pornografije

Neće svi koji vide pornografiju postati ovisnici. Neki će SAMO imati zatrovan pogled (stav) na žene, seks, brak i djecu. Neki će se emocionalno otvoriti i time dopustiti da se pornografija ukorijeni kod njih. Tvrtke koje se bave pornografijom ne brinu se o tome hoćete li o njihovim proizvodima postati potpuno ovisni ili samo djelomice. Dr. V. Cline je podijelio nastanak ovisnosti u nekoliko faza: ovisnost, pojačavanje ovisnosti, gubitak osjetljivosti i provođenje u djelo. Postoji još jedna faza koja dolazi prva - rano izlaganje. Pogledajmo ove faze:

RANO IZLAGANJE

Većina muškaraca koja postane ovisna od pornografije započne rano. Gledaju pornografiju u ranim godinama života.

ZAVISNOST

Jednom dijelu muškaraca se događa stalno vraćanje pornografiji te ona postaje stalni dio života i više ne mogu prestati s tim (unatoč odluci da žele prestati).

POJAČAVANJE

Ovo je faza u kojoj počinje traženje slikovitije pornografije te ih ona, koja im se ranije gadila, sada uzbuđuje.

GUBITAK OSJETLJIVOSTI

Vremenom se događa otupljenje na takve slike, makar bile vrlo slikovite više ih ne uzbuđuju. Prisutna je očajnička želja da se ponovo osjeti isto uzbuđenje, ali ga više ne mogu doživjeti.

vati nešto što smo napravili do 3 puta, sve preko toga je - način ponašanja.

Kako dalje?

Prva stvar koju treba učiniti je: priznati da imate problem s pornografijom. Isto tako je važno napraviti razliku između svog ponašanja (od kojeg se distanciram i osuđujem ga) i svoga bića, koje uvijek ima ljudsko dostojanstvo, Bogom dano, koje se ničim ne može pokvariti. Važno je i izolirati to svoje neprihvatljivo ponašanje od drugih ponašanja i poslova koja radim dobro i ispravno - dakle ne uveličavati, ni umanjivati problem. Dati mu pravu dimenziju i ozbiljno shvatiti potrebu da se ta navika pobijedi. Vjerujte, milijuni muškaraca se nalaze u različitim fazama borbe protiv pornografije. To ne iznenađuje jer industrija pornografije

SPROVOĐENJE U DJELO

Neki muškarci naprave kritični prijelaz i počnu sprovođiti u djelo slike koje su vidjeli. Neki prelaze u odnose sa stvarnim ljudima na destruktivne načine.

Jesam li ovisnik?

Ako prepoznajete i jedan od prikazanih modela u svom životu, morate to odmah zaustaviti. Preuzima li pornografija sve više kontrolu nad vašim životom? Je li vam je to teško napustiti? Vraćate li se uvijek ponovno na to? Odgovori na ova pitanja će vam pomoći da sebi odgovorite na pitanje 'jesam li ovisnik'. U psihoanalizi postoji pravilo da se slučajnošću može naz-

troši bilijune dolara na pomno planiranje kako da vas uhvati u zamku. Za neke od vas to mogu potaknuti i doživljaji iz prošlosti, kao što su: zlostavljanje, seksualno izlaganje, ali to još ne znači da ne možete potpuno biti slobodni od toga. Nekima će možda trebati psihološka pomoć ili savjetodavna, no duhovna je svima jednako potrebna. Hvala Bogu pa imamo Spasitelja koji ima vlast nad svime i želi nam pomoći, no, treba vaš poziv da ga u tome trebate.

Vrlo je važno na početku svladati tajnost, to jest svladati sram kao barijeru koja vas sprečava da priznate to pred osobom koja bi mogla pomoći. Bez toga

se ne može napredovati. To ne znači da svi moraju znati s čime se borite, nego samo osoba od povjerenja, koja ima iskustva u području rada s ovisnosti i za koju mislite da će vam htjeti pomoći.

Možesh biti slobodan

Pornografija vas lažima drži u klopci, a nasuprot tome, Bog nas vodi u istinu. Isus je rekao, "Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi". Oni koji su čuli da Isus to govori uvrijedili su se i uzvratili, "...nikada nismo robovali. Kako to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'" A Isus je objasnio da ljudi robuju grijehu, ali da nas On može osloboditi.

Ne samo da nas grijeh zarobljava, nego nas i udaljava od Boga. Nitko od nas nije savršen, ni pravedan u Božijim očima, kako kaže Biblija, "Poput ovaca, svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodao." Po tome bi svi zasluživali Božji sud i kaznu, no Bog, koji je svet i pun ljubavi, dao je rješenje za naš grijeh, tako da ne moramo biti osuđeni. Isus, Sin Božji je preuzeo kaznu za naš grijeh na sebe, bio je mučen i umro je na križu za naše grijehe da bi nama bilo oprošteno. On je ustao od mrtvih, kako je i rekao, i sada možemo imati blizak odnos s Njim. Jedna od najboljih izjava u Bibliji je ova "Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravde."

Najvažniji odnos

U vašoj potrazi za intimnošću i ljubavlju pornografija je prazna zamjena za ono za što nas je Bog stvorio - intimnost. Stvoreni smo tako da našu veliku potrebu za intimnošću može zadovoljiti samo On sam. U usporedbi s mračnom destruktivnošću koju pornografija unosi u ljudski život, Isusove riječi "Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju" djeluju kao zlato spram blata. Zato Biblija kaže: „Sve mi je dopušteno, ali sve nije dobro za mene“. Počnite razmišljati o tome kao o laži i prijevari koja 'nije dovoljno dobra za mene'. Možete imati puninu intimnog odnosa, kako je Bog to i zamislio, ali vam pornografija to oduzima i nudi mrvice. Bog vam nudi svoje oprostjenje i živi odnos s Njim. Želite li Ga zamoliti da vam oprost i da uđe u vaš život - možete Mu to reći upravo sada.

www.dobripastir.com

Valentinovo u župi svete Anastazije

Mladi župe sv. Anastazije u Samoboru ugoštili su 15. veljače student-skog kapelana don Damira Stojića u povodu blagdana sv. Valentina. Na inicijativu mladih župljana i uz potporu župnika Davora Štuljana i kapelana Josipa Čuliga, Valentinovo u gradu Samoboru obilježilo se na najljepši mogući način predavanjem o kršćanskoj ljubavi i svetom misom. Unatoč fašničkim zbivanjima u gradu, don Damira je došlo poslušati puno mladih vjernika i bračnih parova iz nekoliko župa Samoborsko-okičkog dekanata.

Don Damir održao je predavanje o kršćanskoj ljubavi i teologiji tijela, uz glazbenu pratnju poznate katoličke grupe Emanuel. Mladima je govorio o pravoj, istinskoj ljubavi, a to je Bog i Njegov spasiteljski čin smrti na križu. Objasnio je poveznicu između Isusove smrti na križu i ljubavi između muškarca i žene. Naglasak je stavio na predbračnu čistoću, brak kao sakrament i bračni čin kao potvrdu sakramenta i sudjelovanje muža i žene u Božjem stvaranju novog života.

Don Damir je svojim karakterističnim nastupom i vedrinom zainteresirao mnoštvo mladih koji su pažljivo slušali što to Crkva naučava o spolnosti i braku. Crkva ne zabranjuje i ne govori NE, ako iza toga ne stoji jedno veliko DA - rekao je don Damir. Crkva mladima nudi najbolji sistem koji nam je i sam Isus zapovijedio u Evan-

đelju. Predbračna čistoća je teška, ali vrlo važna i znak je velike ljubavi prema drugome. Mladima je želio poručiti da je njihovo tijelo hram Duha Svetoga i da ljubav nije ono što gledamo u romantičnim komedijama na televiziji. Ljubav je potpuno predanje sebe drugome, bez traženja ikakve naplate za to.

Govoreći o braku, don Damir je rekao kako je on dar od Boga i kako njega nitko ne smije mijenjati. O svome braku posvjedočio je i jedan mladi par, Mirela i Ivan, koji su živjeli predbračnu čistoću te su već 12 godina u braku. Mladima su govorili o važnosti predbračne čistoće, o ljepoti braka, ali i teškoćama koje se u njemu javljaju. Govorili su o ulozi Krista i svakodnevnoj molitvi u obitelji koju nikada ne prepuštaju jer su se i sami tijekom braka uvjerali kako bez Boga nikako ne ide. Ivan i Mirela otvoreni su životu i imaju četvero djece, Martu, Emu, Mihaela i Filipa. Naglasili su kako dijete nikada nije višak ili financijski teret, što je u današnje vrijeme velika zabluda.

Luka Šarić

Od „Ne volim te više” do „Volim

Kada sam stigao kući, večera je već bila na stolu. Svojoj sam supruzi rekao da za nju imam važnu vijest. Sjela je da me, kao i uvijek, sasluša. Gledala me i očekivala tu važnu vijest koju ću joj priopćiti. Bože, kakvu ću joj samo bol nanijeti... hoće li ona to moći podnijeti? Jezik mi se petlja... osjećam da neću moći izgovoriti ono što želim, a moram. Skupljam snagu i uspijevam izgovoriti: „Želim razvod.“

Prešle su te teške riječi preko moga jezika i ranile ovu slabašnu ženu. Vidim da joj je teško. Bol koja se jasno vidi u njezinim izmorenim očima veća je od nje. Tako je velika da se ne može opisati. Samo je uspjela upitati: „A zašto?“

Zanemario sam njezino pitanje, kao da nije ništa rekla. Više nije bilo riječi. Zamijenio ih je njezin plač. Iz ruke joj ispade žlica, a ona poluglasno reče: „Pa ti nisi čovjek!“

Cijelu je noć plakala i vjerojatno razmišljala zašto joj to čini. Stvarni razlog nisam mogao iznijeti. Kako da kažem da među nama više nema ljubavi i da sada volim drugu ženu?! Točno je da među nama više nije bilo one stare ljubavi.

Ujutro sam joj dao papire da potpiše sporazumni razvod braka, prema kojem joj ostavljam stan, automobil i 30 posto dionica koje posjedujem u velikoj tvrtki. Samo ih je pogledala i poderala. U braku smo već deset godina, a sada smo samo dva stranca pod istim krovom.

Među nama više nema bliskosti. Udaljili smo se jedno od drugoga. Njezino kidanje papira doživio sam kao nepotrebno odugovlačenje, ali od moje namjere ne može me ništa odvratiti. Volim drugu, i tu činjenicu ne može ništa promijeniti. Njezin je plač za mene bio pokazatelj da je moja odluka ispravna. Ono što sam tjednima planirao, počinje se ostvarivati.

Vratio sam se kasno. Zatekao sam svoju suprugu kako nešto piše. Večeru nisam ni očekivao niti želio, pa sam odmah otišao na spavanje. Čitav sam dan proveo s drugom ženom i umorio sam se. U ponoć sam se probudio i vidio da ona i dalje nešto piše. Tome nisam pridavao nikakav značaj te sam ponovno zaspao.

Ujutro su na mom stolu bili papiri koje je ona u noći pisala. Napisala je uvjete pod kojima će potpisati ugovor o sporazumnom razvodu braka. Bili su to čudni zahtjevi. Za sebe nije tražila ništa, osim jednog mjeseca koji bismo još trebali provesti zajedno. Tražila je da se u tom razdoblju, pred drugima ponašamo kako se ponaša svaki normalan bračni par.

Objasnila je to činjenicom da naš sin ima ispite u školi, a ona ne želi da naš razvod loše utječe na njegov uspjeh. Bez razmišljanja sam pristao na taj njezin uvjet. Ali, ona ima još jedan uvjet. Želi da svako jutro uradim ono što sam uradio prvo jutro našeg bračnog života. Traži da je svako jutro na rukama iznesem iz spavaće sobe. Pomislio sam da već gubi razum. Međutim, ako je to njezina posljednja želja, i to ću ispoštovati. Ta mjesec će brzo proći i ja ću biti slobodan.

O tim čudnim uvjetima, obavijestio sam svoju novu ljubav, a ona je podrugljivo primijetila da je to njezin posljednji neuspješni pokušaj da izbjegne razvod braka.

Sa suprugom već dugo vremena nisam dijelio postelju, ali kada sam je prvo jutro uzeo u naručje, moja osjećanja prema njoj probudiše se. Sjećanja su navirala. Bila su živa i snažna. Nisam ih se mogao osloboditi. Moj prvi dan braka s ovom ženom izašao je na površinu.

Naš je sin vidio kako sam je uzeo u naručje, i počeo vikati: „Tata nosi mamu!“ Osjetio sam nekakvu gorčinu u grlu. Što bi moj sin rekao da zna što činim njegovoj mami?! Ne zna on koliko joj bol nanosim. Odnio sam je kroz dnevni boravak do kućnog praga, onako kako sam to učinio prije deset godina. Ona je zatvorila oči i prošaptala: „Molim te, nemoj još govoriti djetetu o našem razvodu.“ Kimnuo sam glavom, potvrdivši da neću.

Kada sam krenuo na posao, ona je stajala na autobusnoj stanici. Idemo u istom pravcu, ja sam sam u automobilu, a ona čeka autobus. Pored nje sam prošao kao da je ne poznajem. Taj prizor nikada neću zaboraviti.

Sljedećeg dana, dok sam je nosio, njezin me miris podsjetio na sretnu dane našeg bračnog života. Uvidio sam da sam je potpuno zapostavio. Vrijeme je ispisalo blage crte po njezinu licu. Više nije mlada i lijepa kao nekada. I njezina se kosa promijenila. Jedno me pitanje mučilo: Kakav sam ja to čovjek i činim li joj nepravdu(!)

Četvrti dan, dok sam je nosio na rukama, vratila se ona nekadašnja bliskost prema toj ženi. Bio je to jak osjećaj koji me potpuno nadvladao. Darovala mi je deset najljepših godina svoga života. Bila je prema meni dobra i poslušna. Takva je žena pravo blago. Svaki naredni dan jačao je te osjećaje prema njoj. Iz dana u dan, moja je supruga bila sve lakša. Nije ju bilo teško nositi. Mislio sam da gubi težinu zbog briga i našeg skorog rastanka. Za ženu nema većeg udarca od razvoda braka.

Jednog sam dana promatrao kako traži odjeću da se odjene. Sva joj je odjeća bila prevelika. Tada sam shvatio da mi je lako nositi jer je smršavila.

Jednog dana, dok smo sjedili jedno pored drugoga, spontano sam pružio ruku prema njoj i nježno je spustio na njenu glavu. Tada je naš sin ušao i povikao: „Tata, vrijeme je da nosiš mamu!“

Njemu je bilo drago gledati kako je nosim i to je postao sastavni dio njegova svakodnevnog života. Taj je trenutak iščekivao i radovao mu se. Ona ga je pozvala i zagrlila s toliko topline, kao da je to posljednji zagrljaj. Uzeo sam je i ponio iz sobe. Nježno je savila svoje slabašne ruke oko moga vrata.

Osjetih prema njoj ono što sam osjetio kada sam je prvi put uzeo u naručje. Taj lijep osjećaj narušavalo je samo to što je ona sada mnogo slabija. Kada sam je uzeo u naručje posljednje jutro, nisam mogao nastaviti ni jednog koraka. Naš je sin već bio u školi. Ostali smo sami u kući. Nisam vjerovao da se tako nešto može dogoditi.

te najviše”

Bez nje više nisam mogao. Mome kajanju nije bilo kraja. Spustio sam je na krevet, zagrlio i zaplakao. Molio sam je da mi oprost i govorio: „Sve do sada nisam znao koliko si dobra i što mi značiš!“

Zatim sam istrčao iz kuće, sjeo u automobil i otišao do žene s kojom sam bio u vezi. Pred njezinom sam kućom istrčao iz automobila ne zatvorivši vrata. Bojao sam se zadržavanja, da se ne bih predomislio i promijenio svoju odluku. Ona me čekala pred vratima, s osmijehom na licu. Rekao sam: „Žao mi je, ali ja se nika- da neću razvesti od svoje supruge!“ Moje su je riječi izbezumile. Bila je nepomična. Kroz suze je izustila: „Jesi li ti normalan?!“ ponovno sam se ispričao a ona me pljusnula i zalupila vratima.

Monotoniju u moj brak donijele su sitnice. Nismo se jedno od drugoga udaljili zato što se ne volimo. Nedostajali su samo poneka lijepa riječ i lijep postupak. Nosio sam je na svojim ruka- ma samo mjesec dana i sreća se vratila u našu kuću. Vraćajući se kući, donio sam čvrstu odluku da ću od tada svako jutro nositi svoju suprugu u naručju, sve dok nas smrt ne rastavi.

Svratio sam u cvjećarnicu da kupim supruzi najljepši buket cvijeća. Prodavačica me upitala: „Što ćemo napisati na podsjet- nici?“ Sav sretan rekao sam: „Nosit ću te u naručju sve dok nas smrt ne rastavi.“

Požurio sam kući da je obradujem, a moje je lice krasio osmijeh, koji nisam mogao skinuti s lica. Ušao sam u njezinu sobu, ali... Moja je draga supruga nepomično ležala. Napustila je ovaj svijet.

Saznanje da se moja plemenita supruga mjesecima borila s tumorom, a da mene o tome nije ni obavijestila, pogodilo me kao grom iz vedra neba. Zato je onako naglo oslabjela. Poštedje- la me brige i tuge, a ja sam je povrijedio na najgori mogući način. Okrenuo sam joj leđa kad joj je bilo najteže. Bio sam potpuno zaslijepljen i zaveden. Možda će ona meni i oprostiti, ali ja to sebi nikada neću oprostiti.

Znala je ona da na ovom svijetu neće dugo ostati, pa je željela poštediti našeg sina trauma kojima bi bio izložen da smo se ra- stali. Željela je da se naš sin mene sjeća kao čovjeka koji je iskren- no volio njegovu mamu, svoju suprugu.

Udoban stan, luksuzni automobil, dionice i velika uštedevina nisu jamac sreće u braku. Sitnice život čine i ljude usrećuju. Na- dajte vremena za svog životnog suputnika.

Nadam se da će netko izvući pouku iz onoga što se meni do- godilo i da će ova moja ispovijest spasiti koji brak i koju obitelj.

Nepoznati autor

Mišolovka

Jednog dana miš je gledao kroz pukotinu u zidu farmera i njegovu ženu kako otvaraju neki paket.

“Kakvu bi hranu paket mogao sadržavati?” pitao se.

Ali kad je otkrio da je u pitanju mišolovka, bio je užasnut.

Trčeći kroz dvorište miš je upozoravao ostale vičuci:

“U kući je mišolovka! U kući je mišolovka!”

Kokoš, kvocajući i čeprkajući, podiže glavu i reče:

“Gospodine Mišo, to je ozbiljan problem za tebe, ali za mene nema ama baš nikakve posljedice.

Ja se zbog toga ne trebam uzrujavati.”

Miš se okrenu prascu i viknu:

“Mišolovka je u kući! Mišolovka je u kući!”

Prase je suosjećalo, ali reče:

“Vrlo mi je žao, gospodine Mišo, ali ja tu ne mogu ništa učiti osim moliti.

Budi siguran da si u mojim molitvama.”

Miš tada krenu prema kravi:

“Mišolovka je u kući! Mišolovka je u kući!”

Krava reče:

“Oh, gospodine Mišo, žao mi je zbog tebe, ali s mog nosa neće faliti koža.”

Tako se miš vratio odbijen pognute glave u kuću kako bi se sam suočio s farmerovom mišolovkom.

Te se noći začuo čudan zvuk u kući - kao zvuk kad mišolovka uhvati svoj plijen.

Farmerova žena požurila je vidjeti što se uhvatilo.

U mraku nije vidjela da je mišolovka uhvatila rep otrovne zmije. Zmija je ugrizla ženu.

Farmer ju je brzo odvezao u bolnicu.

Nedugo zatim vratila se kući s visokom temperaturom.

Znamo da se visoka temperatura liječila svježom kokošjom juhom pa je farmer zaklao kokoš.

Ali bolest njegove žene se nastavila pa su je došli posjetiti prijatelji i susjedi.

Da bi ih nahranio, farmer je zaklao prase.

Farmerova se žena, nažalost, nije oporavila - umrla je.

Došlo je toliko ljudi na njezin pogreb, da je farmer morao zaklati kravu kako bi ih sve nahranio.

Miš je sve to gledao s velikom tugom kroz svoju pukotinu u zidu. Zato, kad sljedeći put čuješ da se neko suočio s problemom i misliš da te se to ne tiče, sjeti se - kad je jedan od nas ugrožen, svi smo u opasnosti.

Svi smo umiješani u putovanje zvano “život”.

Moramo paziti jedni na druge i ponekad uložiti dodatan trud da ohrabrimo svog bližnjeg.

Sjeti se: svatko je od nas bitna nit u životu druge osobe - naši životi isprepleteni su s razlogom.

Nepoznati autor

RAZGOVOR: časna sestra ANICA MARIJA iz reda Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Strmcu

Oblikovanje života prema Božj

Časna sestra Anica Marija iz reda Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Strmcu, začetnica je Zajednice karmelskih laika u Strmcu. Zajednica djeluje u Zagrebu, Hrvatskom Leskovcu, Slavanskom Brodu i u Splitu, a već nekoliko godina prisutna je i u našim krajevima. Broji 122 člana.

Sestro Anica Marija, koliko dugo djelujete u redu karmelićanki Božanskog Srca Isusova i zašto ste odabrali baš ovaj red?

U našu redovničku zajednicu došla sam 1994. Karmel Božanskog Srca Isusova nisam izabrala ja, nego je Gospodin mene izabrao. Iako su me sestre odgajali i provele sam lijepo djetinjstvo i mladost uz njih, uvijek sam naginjala karmelskoj duhovnosti, tada nije bilo interneta pa sam čitala životopis sv. Terezije Avilske, sv. Ivana od Križa, sv. Terezije od Djeteta Isusa, sv. Edith Stein, bl. Elizabete od Presvetog Trojstva i sve karmelsko što mi je pod ruku došlo.

Koliko časnih sestara ima u samostanu u Strmcu i čime se bavite u sklopu svog reda?

Pet je sestara u samostanu u Strmcu. Naš otvoreni Karmel BSI povezuje kontemplativni (molitveni) i aktivni (apostolski) život po uzoru utemeljiteljice bl. Marije Terezije od sv. Josipa. Kako smo kontemplativno aktivna zajednica, molitva je na prvom mjestu, što ljudi prepoznaju i traže našu molitvenu pomoć i potporu. Apostolat se uključujemo po svojim mogućnostima. Pri samostanu imamo dječji vrtić koji djeluje od 1978. godine. Pri samostanu djeluje i Zajednica karmelskih laika -ZKL i Mladi Karmela BSI. Mnogi, ne samo ovoga kraja, nego i šire, traže du-

hovne razgovore. U skladu sa svojim mogućnostima posjećujemo bolesne i nemoćne, kao i obitelji kojima je potrebna duhovna ili matrijalna pomoć. Također se uključujemo u događaje župe Presvetog Trojstva u Svetoj Nedelji. Vodimo dvije prvopričesničke skupine, dječji zbor te surađujemo sa župskim zborom. Sudjelujemo i u organizaciji raznih događanja u župi.

Kada ste osnovali Zajednicu karmelskih laika, koja je pomalo drugačija od drugih, i koje su vaše karakteristike i posebnosti?

Hrvatska provincija sestara Karmelićanki BSI osnovala je 2. travnja 2005. privatnu katoličku Zajednicu karmelskih laika Božanskog Srca Isusova, skraćenim nazivom ZKL-BSI. Članovi ZKL-BSI imaju status privatnog vjerničkog društva u Crkvi. Djeluju prema Statutu koji je odobrila Vrhovna uprava Karmelićanki BSI.

Družba sestara Karmelićanki BSI želi svojom karizmom snažnije djelovati u Crkvi i po vjernicima laicima. Na to je potaknuta dokumentom „Vita Consecrata“ (usp. br. 56) koja ohrabruje vjernike laike da se priključe u razne ustanove u novom obliku takozvanih pridruženih članova, da dijele zajedničarski život, a naročito kontemplativno i apostolsko posvećenje.

Zajednica karmelskih laika Božanskog Srca Isusova (ZKL BSI) zajednica je vjernika laika pridruženih članova redovničke zajednice sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova. Biti pridruženi član znači biti dionik milosti i karizme Karmela Božanskog Srca Isusova i kao laik živjeti u ovome svijetu. Iz istog nadahnuća i izvora žele napajati svoj duhovni život i Mladi Karmela BSI, pomladak ZKL-a koji također djeluje u našoj zajednici u Strmcu.

Koliko članova brojite u Strmcu, a koliko sveukupno u svim zajednicama i kako se postaje članom?

Zajednica karmelskih laika Strmec broji 52 člana, a sa simpatizerima i budućim članovima nas je 98.

Koje su obaveze članova?

Laici pridruženi članovi Karmela BSI pozvani su na ostvarivanje osobnog pozi-

va na svetost u vlastitom staležu i okolnostima, život i svjedočenje u duhu i zajedništvu poslanja Karmelićanki BSI prema geslu blažene utemeljiteljice Majke Marije Terezije od sv. Josipa „Boga u svima gledati, Bogu u svima služiti, Boga u svima ljubiti“ te na služenje Crkvi molitvenim životom, apostolskom djelatnošću i brigom za spas svakog čovjeka.

Na koji način Zajednica laika živi svoj duhovni život?

Oni žive duhovni život i zajedništvo vrednujući Euharistiju kao vrhunac i središte kršćanskog života, po Marijinu uzoru - oblikujući svoj život prema Božjoj Riječi koju će često čitati i meditirati, tražeći prijateljsku povezanost s Bogom u duhu Karmela BSI, upoznavajući duhovnost i poruke karmelskih svetaca: bl. Marije Terezije od sv. Josipa, sv. Terezije Avilske, sv. Ivana od Križa, sv. Terezije od Djeteta Isusa, sv. Edith Stein, bl. Elizabete od Presvetog Trojstva i drugih, živeći vjeru u prisutnosti Božjoj koja obilježava svakidašnjicu života, zatim kroz pobožnost Srcu Isusovu nastojeći svoja srca usklađivati po Božjem nježnom i brižnom Srcu koje je izvor i nadahnuće svakodnevnog služenja i apostolskog rada,

rado obavljajući pobožnost prvih petaka u mjesecu, a uoči prvog petka razmatrajući Muku Gospodinovu, njegujući obiteljsko zajedništvo po uzoru na karmelske zajednice te međusobno dijeleći radosti i boli života, mjesečno se okupljajući na molitvenom i duhovno-edukativnom susretu, jedanput godišnje obavljajući zajedničku duhovnu obnovu i hodočašće, svakodnevno moleći za svećenike, umiruće i pokojne i dnevno moleći molitvu Zdravo Kraljice na nakane članova.

ojoj Riječi

Velečasni Valek - primjer vjernosti Bogu

Što točno podrazumijeva apostolat Zajednice laika?

Podrazumijeva praćenje i promicanje nauka Crkve, prema svojim mogućnostima sudjelovanje u karitativno-misijskom djelovanju i zadaćama Crkve, brizi za vjerski život bližnjih, angažman u župnoj zajednici, kućne misije, volonterstvo, karitas, pomaganje misija, promicanje vrijednosti braka, podupiranje kršćanske obitelji u odgoju, njihovim brigama i zadaćama, pomaganje mladima oko otkrivanja životnog poziva i tako dalje.

Kako ste došli na ideju da se Zajednica karmelskih laika osnuje i u našem kraju i koliko su vjernici upoznati s vašim radom?

Imali smo Strmčane koji su pripadali ZKL-u Zagreb. Kad smo 2012. počeli sa susretima u Strmcu, rasla je želja za pripadnosti zajednici, pa smo 13. travnja 2013 odlučili službeno osnovati zajednicu. Nama dolaze članovi preko preporuka drugih. Zajednica već po statutu ima obavezu sudjelovanja u svojoj župnoj zajednici. Kako imamo dobru suradnju i podršku našeg župnika Marijana Kušenića, zajednica je aktivno uključena u sve župne događaje, prema mogućnostima i darovima članova. To znači vođenje molitve, vođenje zbora, pjevanje u zboru, uključivanje u karitativne potrebe, uređivanje crkve i crkvenog prostora, sudjelovanje u liturgijskoj skupini i tako dalje.

Silvija Blažević

Malo je župa u Hrvatskoj koje se mogu pohvaliti da u svojoj sredini imaju svećenika koji ima 90 godina. A svoj 90. rođendan u samoborskoj župi Svete Anastazije na Novu je godinu i na svetkovinu Marije Bogorodice, proslavio umirovljeni svećenik, velečasni Valentin Zdravko Noršić. Iako je već dugo u mirovini, još je aktivan i ispovijeda pod svim nedjeljnim misama u samoborskoj župnoj crkvi.

Velečasni Valek, kako ga Samoborci od milja zovu, rođeni je Samoborac i svoje umirovljeničke dane provodi u Samoboru. Kao mladić, odazvao se na Božji poziv i obećao mu vjernost u vršenju svećeničke službe dok god to Bog od nje ga bude tražio. Svi okupljeni u župnoj zajednici u Samoboru svjedoci su da se velečasni Noršić trudi služiti Bogu, uvijek s osmjehom i radošću.

Njegovu samozatajnu službu najbolje je pod misom opisao dugogodišnji orguljaš u župi Svete Anastazije, Ivan Gajšak, rekavši: „Bez naglašavanja teškoća, priходу se oslanjajući na svoj štap, revno dolazi u crkvu, skromno i tiho sjeda u ispovjedaonicu i čeka da mu pristupimo i rasterećenih duša, primimo njegovo odrješenje. Njegov um pun je svježine i životne mudrosti koju rado podijeli sa svakim tko mu se obrati. Zato s velikom radošću, Bogu zahvalni, zahvalimo našem uzornom svećaru za sve odslužene svete mise, izgovorene molitve, odrješenja u ispovjedaonici, krštenja, vjenčanja, bolesnička pomazanja i tolike druge svećeničke dužnosti koje je činio za svoje vjernike.“

Na kraju su svi okupljeni vjernici zapjevali „Mного ljeta sretan bio, bio, mnogo ljeta živio!“

Greta Trnar

U župi Krista Kralja proslavljeni zlatni i srebrni pir

Bračni par Radek

Bračni par Dragica i Mijo Radek proslavili su 1. veljače u župi Krista Kralja u Domaslovcu gotovo 50 godina bračnog života. Na svečanoj svetoj misi, koju je predvodio vlč. Branimir Budinski, mnogobrojna rodbina i prijatelji svjedočili su obnovi zavjeta bračnog para Radek iz Savrščaka, a osobita je radost zajedništvo koje je ovaj par stvorio tijekom svih tih godina.

Srebrni pir, 25 godina zajedničkog života, proslavili su 16. siječnja supružnici Anđelka i Miro Rešetar iz Domaslovca. Euharistijsko slavlje predvodio je župnik Budinski, a bilo je okrunjeno i klanjanjem, što je dodatno obogatilo trenutke koje su supružnici Rešetar proveli u zajedništvu.

Bračni par Rešetar

A gdje je nestala žena?!

Jeste li se ikad zapitali može li Marija biti uzor modernoj ženi? Nisam žena, ali nekako osjećam kako bi mnoge današnje djevojke i žene - i pritom mislim na katolkinje, na ovakvo nešto vjerojatno samo promrmljale - „Hm, pa ne znam baš“, odnosno, „Pa ja se više molim Isusu“ ili slično... Zašto je tome tako? Na to se najbolje može odgovoriti polazeći od toga na što prvo pomislimo kad reknemo „moderna žena“, a na što kad kažemo „Marija“.

Kad kažemo ovo prvo, ono što meni odmah padne na pamet, a vjerujem i većini jest - „emancipacija“... Ono što većini, uz riječ „majka“ padne na pamet kad se spomene Marija jest pak - „ponizna službenica“... i onda se većini digne kosa na glavi - pogotovo kod onih bića kojima je duža... (Naravno - ovo je sad šala...) No, promotrimo malo iz bližega tu danas modernu i emancipiranu ženu. Je li to žena koja sa sebe skida veo, koja je izvješena po plakatima, koja se 'daje' gubeći svoju prirodu, koja se pruža dajući svoje tijelo, nadajući se da će biti ljubljena ili da će biti dobro situirana? Je li to žena koja sve stavlja na karijeru pa na kraju, kad ostari, nema ni kućeta, niti maćeta? Je li to žena koja se opija u birtijama pa baulja po ulicama ili koja tako graciozno za sunčanog svjetla hoda na neboder štiklama s fasadom na licu?

'Bare i plaćenic' pjevaju - „Gdje je nestao čovjek?“, a ja bih zavapio da je mnogo dramatičnije i „sudbonosnije“ pitanje - „Gdje je nestala žena?“...

Reći ćete - pa žena se treba boriti za jednakost s muškarcem. Ja bih odgovorio, da - treba - ALI - za jednakost u različitosti, a to je već puno više i različitije (!!!) od jednostavne jednakosti...

Jer - u konačnici stoji pitanje - što je ova kva jednakost koja se danas promovira doista donijela ženi?... ili - još jednostavnije rečeno - je li moderna žena radosna i sretna žena - je li ona ispunjena žena? Odnosno, je li moderna žena - žena? I to u onom pravom i istinskom smislu...

Naime, nekadašnji nadbiskup New Yorka, Fulton J. Sheen će na jednom mjestu reći kako je „moderna žena postala jednaka muškarcima, ali time nije postala sretna. Ona se 'emancipirala', oslobodila se kao svijet otkinut od svojeg korijena“, od svojeg smisla... „Tražeći matematičku jednakost s muškarcem“, nastavlja isti, „ona je dvostruko izgubila od svoga dostojanstva: prvo, što je postala žrtvom muškarca, a drugo, žrtvom stroja. Ona je postala žrtvom muškarca kao oruđe njegova uživanja, počevši, pukom izmjenom sterilnih egoističnih čuvstava, služiti njegovim potrebama. A žrtvom stroja postala je podvrgavši svoj „kreativni životni princip“ tj. onaj svoj roditeljsko preporoditeljski životni smisao „proizvodnji beživotnih stvari“ i, rekao bih u današnje doba, pružanjem beživotnih usluga... Nije ovo nikakvo stavljanje žene koja samostalno vrši svoje zvanje na tapet, jer glav-

no pitanje nije hoće li žena naći milost u očima muškarca, budući da dostojanstvo žene uopće ne ovisi o tome kako je drugi gledaju i kakva joj prava daju. Temeljno je u svemu tome naime pitanje, kako ga lijepo definira već spomenuti biskup, sljedeće - „može li žena zadovoljiti temeljne prirodene instinkte ženske naravi, može li primjereno i potpuno izraziti svoja bogomdana specifično ženska svojstva: odanost, požrtvovnost i ljubav?“

A ta svojstva nisu nužno vezana ni za obitelj, niti za samostan, ona su vezana za ženu kao takvu, za ono što ona jest i što čini u svom životu, te - ako to što ona jest i što čini, nije na tragu toga da se ona u tim svojim svojstvima ostvari, onda imamo problem, jer - ako nemamo ostvarene žene, tek tad nemamo ni ostvarena muškarca - a onda svijet sigurno ide u pogrešnom smjeru.

Bez okrivljanja Eve u odnosu na Adama, ono što nam poručuje slika iz rajskog vrta živa je istina, i to na način da je propast čovjeka došla u onom trenutku kad žena više nije htjela biti žena... Onog, naime, trenutka kad žena odbija biti žena, kad odbija biti uistinu ono za što je stvorena, tada i muškarac gubi svoj smisao, on gubi orijentir... A iz ovog slijedi da u slici iz edenskog vrta naglasak ne smije biti na tome kolika je krivnja žene, već kolika je njena važnost - važnost koja za sobom povlači odgovornost za budućnost čovjeka i čovječanstva...

U enciklici 'Mulieris dignitatem', papa Ivan Pavao II. je naglasio kako dostojanstvo žene proizlazi iz toga što je ona kao i muškarac stvorena na sliku Božju. Što to znači? To znači da joj to dostojanstvo nitko ne može oduzeti, ali da je tim veća opasnost ako se ona svog dostojanstva kao slike Božje želi odreći, želi ga izvitoperiti u nešto što nije u Božjem promislu... Jer, ako ćemo biti malo slikoviti - nije Bog od Adama uzeo rebro da bi oblikovao novog Adama, već da bi oblikovao Evu, pa samim tim nije cilj moderne žene postati muškarac već - nova Eva - i upravo sad dolazimo do one koju smo spomenuli na početku - do Marije - do istinske nove Eve...

Marija je naime ona u kojoj je dostojanstvo žene i svrha ostvareno u punini. Ona, odnosno njezina „slika“, nije grijehom nagrađena, već odsijava i zrcali u potpunosti sliku i slavu Božju. Ako je naš poziv, kao katolika, kao djece Božje, da u potpunosti budemo „novi čovjek“ kako to kaže Sveto pismo, dakle da budemo na sliku Krista, na sliku Boga, zar nije ispravno reći da samim tim naš poziv, i muškaraca i žena, ali u prvom pogledu žena, ima biti taj da budemo i da budu i - slika Marijina. Svaka žena treba biti ona novozavjetna nova Eva, svaka žena treba biti - nova Marija!

Ako su, kao što je već spomenuto, ona bogomdana i specifična svojstva žene - odanost, požrtvovnost i ljubav - recite mi koja je to žena svojim životom više ostvarila ta svoja svojstva, nego Marija?

Netko će reći - „Ali Marija uvijek štiti i trpi, ona uvijek stoji sa strane i kao da nema svoje 'ja'“. Takvima odgovaram - Marija štiti kad je šutnja jača od riječi, a govori kad je to doista najpotrebnije tj. kad svi drugi šute, ona stoji ne sa strane već na pravom mjestu koje joj je Bog namijenio, i u konačnici, njen 'ja' je uvijek u odnosu 'ja i Bog'. Tek time u biti njen život i dobiva smisao jer je Bogom ispunjen, Bogom osmišljen - i tad se po njenom životu događa čudo utjelovljenja Onoga po kojem se obnavlja svijet!

„Razina svake civilizacije procjenjuje se prema visini na kojoj se nalazi žena.“ kaže na jednom mjestu već spomenuti nadbiskup. Može se reći kao što sam već istaknuo kako stanje svijeta ovisi o tome u kakvom je stanju žena, i - ako je tome tako - onda sudbina čovječanstva ponovno zahtijeva da žena stane na pravo mjesto i da svijetu nanovo omogući spasenje. A to može samo kršćanska, katolička žena - ona koja u Mariji ima svoj uzor - koja će pomoći Bogu da obnavlja svijet preko požrtvovnosti i ljubavi - preko one istinske - poniznosti, a ta je - „Ženo - budi ono za što si stvorena!“, to jest - „Ženo, budi žena!“.

To je žena koja će od Isusa isprobiti čudo da promijeni učmalu vodu i žabokrečinu koja je preplavila svijet egoizmom i nemoralom u istinsko vino Duha koji obnavlja ljubavlju i sebedarjem; to je žena koja će odgajati djecu u svece; koja će skrbiti o onima koji su na margini... To su one žene koje će prebirati zrnca krunice - ali i koje će muškarcima dati snagu da ne budu kukavice i ne bježe od natora Kalvarije te stanu poput svetog Ivana uz njih podno križa... Jer tek takve - marijanske žene - mogu potaknuti i muškarce da djeluju Kristovski te da tako konačno počne ona stvarna obnova svijeta...

U suprotnom - i dalje ćemo biti - raščo-vječeni, odnosno, nastaviti se pitati: „A gdje je nestala - žena?!

fr. Ivan Marija Tomić OP

Moja mati nije uvijek govorila istinu. Slagala mi je osam puta u bitnim životnim trenucima!

Priča počinje s mojim rođenjem. Rođen sam kao sin jedinac u veoma siromašnoj obitelji. Siromašnoj do te mjere da nismo imali dovoljno hrane, a kamoli nešto više. U rijetkim prilikama imali bismo malo riže u kući. Majka bi pripremila skromni obrok i uvijek bi istresala svoj dio na moj tanjur govoreći: "Jedi, sine, ja nisam gladna." - Ovo je bila njezina **prva laž**.

Nakon smrti mog oca, majka je živjela teškim udovičkim životom. Preuzela je svu odgovornost za vođenje kuće, jednostavno - morala se brinuti o svemu. Život je postao tež, a mi smo često gladovali. Pored naše kuće živio je moj stric, inače veoma dobar čovjek. On nam je često slao hranu da ublažimo glad. Kada su susjedi vidjeli da je naše stanje postalo nesnošljivo, savjetovali su majku, koja je još uvijek bila

Osam laži moje majke

Kada sam malo odrastao, moja majka bi, nakon završetka kućanskih poslova, otišla do rijeke koja se nalazila ispod kuće, nadajući se da će uloviti ribu kako bih ja jeo zdravu hranu i razvijao se kao svako drugo dijete. Jednom prigodom, hvala Bogu, uspjela je uloviti čak dvije ribe. Požurila je u kuću i spremila obje ribe i stavila ih pred mene. Ja sam malo, pomalo jeo ribu, a moja je majka jela ono što je ostajalo iza mene na kostima. Vidjevši to, moje je srce zatreperilo i onu drugu ribu stavio sam pred majku, a ona ju je vratila rekavši: "Sine, pojedi i ovu drugu, jer znaš da ja ne volim ribu." - Ovo je bila njezina **druga laž**.

Vrijeme je prolazilo i došao je dan mog polaska u školu. Kako nismo imali dovoljno imetka za moje školovanje, majka je otišla u jednu trgovinu odjevnih predmeta i dogovorila se s vlasnikom da će prodavati odjeću po kućama uglednih i bogatih ljudi. Jedne hladne i kišovite noći, majka se duže zadržala na poslu. Čekajući je kod kuće, zabrinuo sam se i izašao je potražiti. Ugledao sam je kako nosi torbu s odjećom i kuca na vrata tuđih kuća. Zovnuo sam je: "Majko, hajde doći. Idemo kući, kasno je i hladno. Možeš nastaviti sutra ujutro!" Ona se nasmijala i rekla: "Sine moj, ja nisam umorna." - Ovo je bila njezina **treća laž**.

Došao je dan polaganja školskih ispita. Iako je bilo veoma vruće, majka je željela poći sa mnom u školu. Sunce je pržilo zemlju, a površina pijeska titrala je od vrućine. Ušao sam u školu, a ona je ostala čekati u školskom dvorištu, strepeći za moj uspjeh. Kada su ispiti završili, izašao sam iz škole, a ona me dočekala s toplim majčinskim zagrljajem, ispunjenim ljubavlju i milošću. U ruci je držala hladan i svjež sok koji je kupila radi mene. Kada sam ga počeo piti, okrenuo sam se i pogledao u nju: niz njeno čelo slijevale su se kapljice znoja. Pružio sam joj čašu i rekao: "Majko, pij", a ona reče: "Sine, samo ti pij. Ja nisam žedna." - Ovo je bila njezina **četvrta laž**.

mlada, da se uda za čovjeka koji bi nam pomagao. Međutim, moja je majka odbila ovaj savjet riječima: "Ja nemam potrebe za ljubavlju." - Ovo je bila njezina **peta laž**.

Nakon završetka fakulteta, dobio sam dobro plaćen posao u jednoj firmi i odlučio sam preuzeti brigu o kući. Kako je majčino zdravlje oslabilo, nije više mogla prodavati odjeću po kućama, tako da je počela prodavati povrće na tržnicama. Kada je odlučila prestati raditi, izdvojio sam dio svoje plaće i dao joj, a ona je odbila primiti rekavši: "Čuvaj, sine, svoje novce, ja imam dovoljno za sebe." - Ovo je bila njezina **šesta laž**.

Bez obzira na to što sam dobio posao, nastavio sam školovanje i ubrzo sam magistrirao. Postigao sam uspjeh i povećali su se moji prihodi. Njemačka firma ponudila mi je dobar posao u svom sjedištu u Njemačkoj. Zbilja sam se obradovao i tako počeo sanjati o novom sretnom životu. Nakon što sam otputovao i sredio svoje stanje, nazvao sam majku i pozvao je da živi kod mene. Ona mi nije htjela smetati i rekla je: "Sine, ja nisam naučila živjeti lagodno." - Ovo je bila njezina **sedma laž**.

Kako je vrijeme prolazilo, majka je sve više starila i ubrzo je oboljela od zloćudnog karcinoma. U tim teškim trenucima netko se morao brinuti o njoj. Što sam mogao učiniti kada je između mene i moje voljene majke bila tolika udaljenost? Ostavio sam sve i vratio se kući. Majku sam zatekao u postelji. Kada me je ugledala, pokušala je nasmejati se. Srce mi se cijepalo jer je bila iscrpljena i slaba. Nije to više bila ona majka kakvu sam poznavao. Suze su se počele slijevati niz moje obraze, ali ona me i tada pokušala utješiti rekavši: "Sine, ne plači, ja ne osjećam bol." - Ovo je bila njezina **osma laž**.

Nakon što je to izustila, zatvorila je oči i više ih nije otvorila. Svakome tko uživa blagodat živih roditelja, poručujemo: Čuvaj ovu blagodat prije nego što budeš tužovao za njezinim gubitkom. Svakome tko je izgubio svoju voljenu majku, poručujemo: Uvijek se prisjeti koliko se samo umarala radi tebe. Moli Boga da joj oprost i da joj se smiluje.

Izvor: www.minber.ba

Jezero
RESTORAN & PIZZERIA

Idealno mjesto za vaše proslave i odmor. CampZagreb

Jezerska 6, Jezero Rakitje, 01 3324 543

Samobor ugostio ravnatelje papinskih misijskih djela

Svečanim večernjim euharistijskim slavljenjem u župnoj crkvi sv. Anastazije u Samoboru 11. ožujka završila je Godišnja skupština ravnatelja papinskih misijskih djela iz Hrvatske. Završni dan Skupštine ravnatelji su hodočastili iz Zagrebačke povostolnice u Krašić, jamu Jazovku te na kraju u Samobor. Euharistiju je predvodio predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk, u zajedništvu s nacionalnim ravnateljima papinskih misijskih djela iz Hrvatske vlč. Antunom Štefanom i Bosne i Hercegovine preč. Ivanom Štironjom, domaćim župnikom preč. Davorom Štuljanom te predsjednicima papinskih misijskih djela iz naših hrvatskih nad/biskupija.

U svojoj pozdravnoj riječi, podsjećajući na važnost misijskog poslanja, župnik Štuljan posebno se prisjetio velikog navjestitelja i svjedoka evanđelja, a nekadašnjeg samoborskog župnika, pokojnog kardinala Franje Kuharića, čija se 13. godišnjica smrti obilježavala toga dana. Istaknuo je kako je „ostavio dubok trag kao marni pastir i navjestitelj.

Homilija je započela riječima preuzvišenog biskupa Štambuka koji je, na temelju pročitanog evanđelja o trostrukom Isusovom pitanju upućenom Petru: „Petre, voliš li me?“ rekao: „Ovime što se večeras događa u crkvi u Samoboru, želimo podcrtati da misionari i misionarke bilo kojeg naroda, pa tako i našeg hrvatskog naroda, kojih ima oko 90, sigurno su čuli ovaj pozdrav upućen Petru: ‘Misionarko, misionare, koji želiš krenuti u svijet i okretati ljude preme meni, voliš li me?’ I ako bih išata označio kao bitnu točku onih koji navještaju evanđelje, to je da vole Isusa.“

Predstavivši nazočne svećenike kao zaljubljenike u misije, biskup ih je redom pozvao da svjedoče o svom djelovanju, pa su to učinili preč. Ivan Štironja, misionar koji je 4 godine proveo u Tanzaniji, vlč. Franjo Miljenko Markić koji je 9 godina proveo u Zambiji te vlč. Antun Štefan koji je 18 godina proveo u Beninu.

Lovorka Grbac

Misijski tjedan u Lugu

Župa Svetog Ivana Krstitelja u Lugu, u korizmeno je vrijeme imala veliku čast, ali i milost ugostiti misionara, p. Zvonka Vlaha, Isusovca iz Rezidencije družbe Isusove iz Opatije gdje obnaša funkciju poglavara zajednice i dužnost nacionalnog tajnika Apostolata molitve. Nakon 25 godina u ovoj su župi tako održane druge po redu Pučke misije.

S radošću i nestrpljenjem iščekivala se nedjelja 8. ožujka u kojoj je sve tri mise predvodio p. Zvonko te na taj način i započeo duhovnu obnovu. Već na početku p. Zvonko upozorio je na kušnje i mnoštvo obaveza koje će zasigurno nastojati spriječiti vjernike oko dolaska na svete mise i kateheze. Rekao je da moraju ustrajati, odazvati se pozivu kojim nas Bog želi u blizini, ali isto tako poticati i druge da dođu, kako bi se u bučnoj zbrci života pronašao kutak mira i hrabro kročilo kroz ubrzanu svakodnevicu.

Bogatim programom koji je ispunjavao svaki dan cijelog misijskog tjedna, svatko je mogao pronaći nešto za svoju dušu - djeca, mladi, bračni drugovi, starci i starice, bolesni i nemoćni, majke i očevi - svi su imali prigodu čuti što im Bog kroz patera poručuje. Zajedništvo, molitva, odgoj, ljubav, bračni život i bračne razmirice, priprema za sakrament pomirenja... samo su neke od tema koje im je misionar želio približiti kako bi svoj život i odnose s bližnjima gradili upravo onako kako to Bog od nas želi.

Na šaljiv, ali jednostavan i svima razumljiv način, ulijevao je nadu kako unatoč žurbi, materijalnim nedostacima, bolestima i svim poteškoćama koje nas kroz život prate, s vjerom i potpunim predanjem Nebeskom Spasitelju možemo radosno, sigurno i s osmijehom na licu kročiti ovim prolaznim životom.

U nedjelju, 15. ožujka, misije su službeno završile, no to za župljane nije označilo nikakav kraj, već nastavak produhovljenog vjerničkog život, ustrajanja u molitvi i svjedočenju vjere kroz djela!

Župnik Mladen zahvalio je pateru i rekao kako je uvijek dobrodošao kada se nađe u blizini luške župe, na što je pater odgovorio da se, kada bude opet dolazio, neće osjećati kao gost već kao dio obitelji koju odsad uvijek nosi usrcu i prati molitvom.

Ana Katanica

butik
STIL
Gajeva 15, Samobor

Sretan i blagoslovljen Uskrs!

Odgovor na izazove je u slijedenju križa

Pod pokroviteljstvom Povjerenstva za pastoral mladih Hvarске biskupije, a u organizaciji udruge Ekossspiritus iz Samobora i Studentskog katoličkog centra Split održan je 21. i 22. ožujka na otoku Hvaru 55. planinarski križni put. Otok Hvar je ovom prigodom okupio 900 mladih iz svih krajeva Lijepe Naše i susjedne Bosne i Hercegovine u želji da dva dana provedu u hodanju za križem, pod geslom „Htjeli bismo vidjeti Isusa“ (Iv 12, 21), u promišljanju kako u križu pronaći odgovor na mladenačku stvarnost punu izazova. Bilo je tu mladih od samoborskog Prigorja, Zagorja i Zagreba, preko Splita i Hvara sve do Viteza i Dubrovnika.

U vremenu sve većih podjela u našem društvu, ali i svijetu općenito, 900 mladih ljudi okupljenih oko jednoga križa bilo je znak nade za ovo vrijeme i ove prostore. Vidljivo je to bilo u ljudima pored kojih je ova živa rijeka mladih prolazila, a koji bi pred tim prizorom ostavljali svoje poslove i šutke promatrali sklopljenih ruku kako stotine mladih prolaze pored njih u molitvi, pjesmi, razgovoru, a ponekad i u šutnji. Osjetilo se to i u energičnim i poticajnim nagovorima i propovijedima lokalnih župnika

predvođenih propovjednicima, povjerenikom za pastoral mladih don Antom Matulićem i biskupom hvarskim monsinjorom Slobodanom Štambukom koji su okupljene mlade podsjetili da križ daje snagu onda kada ga se prihvati s punim povjerenjem i pozvali ih da nose dobro i budu dobro u ovome svijetu.

Sam hod započeo je u svetištu Gospe od Zdravlja iznad Jel-se i preko starigradskog polja završio prvi dan u Starom Gradu gdje je bila organizirana večera i noćenje za mlade. Prvi dan zaključen je dramskom aktualizacijom svadbe u Kani Galilejskoj u izvedbi SKAC-a Split, nakon čega je slijedilo predstavljanje Faroskih kantadura i njihovih korizmenih napjeva koji su uvršteni na UNESCO-vu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva. Vrhunac večeri bilo je svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio don Matulić.

Drugi dan je vodio od Starog Grada kroz staze među starim suhozidima pored lokalnih crkava do završetka u župnoj crkvi u Vrbanju gdje je hodočašće završilo svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio monsinjor Štambuk.

Tomislav Kušanić, Radovan Librić

Duhovna obnova mladih na Lovniku

Ukorizmeno vrijeme vjernici preispituju svoju savjest, nastoje živjeti svetije i donose odluke kojima žele popraviti svoj odnos s Bogom. Tako smo se i mi mladi iz Samobora odlučili, pod vodstvom kapelana vlč. Josipa Čuliga i đakona vlč. Marka Torbara, uputiti u Samoborsko gorje u Gostinjac sv. Bernarda na Lovniku, gdje smo od 6. do 8. ožujka proveli vikend u razmatranju Božje riječi i u zajedničkoj i osobnoj molitvi. Planinarska bratovština sv. Bernarda i samoborski župnik preč. Davor Štuljan svojim su nam zalaganjem i potporom omogućili da se obnovimo u Kristu i provedemo prekrasan vikend u prirodi.

Duhovnu obnovu pod nazivom „Pet nijansi duhovne boje“, predvodili su kapelan Josip i đakon Marko, koji su kroz pet osoba željeli mladima pokazati čemu treba težiti u ovome zemaljskom životu. To su sv. Petar, sv. Marija Magdalena, sv. Ivan, Blažena Djevica Marija i sam Isus Krist.

Razmatrajući život sv. Petra i sv. Marije Magdalene možemo vidjeti kako je čovjek grešan, a Bog velik i milosrdan, sve oprašta i neizmjerljivo ljubi svakog čovjeka. Sv. Petar zatajio je Isusa, a On mu je dao ključeve Neba i postavio ga za prvog poglavara Crkve. Unatoč tome što grijeshimo i nismo savršeni, Bog s nama može raditi čuda i neće nas nikada ostaviti.

Đakon Marko predvodio je katehezu u kojoj je želio potaknuti mlade na iskrenu i temeljitu ispovijed, naglasivši kako je

to divan sakrament oslobođenja, sakrament koji je dar od Boga i koji vodi k Njemu.

Vrhunac ove duhovne obnove bila je nedjeljna sveta misa. Uz pjesmu, osmijeh i igru završena je duhovna obnova, a na našim licima mogla se vidjeti radost i olakšanje kao posljedica susreta s Kristom u miru i tišini.

Luka Šarić

„Krijes“ vjere

Bogatim programom nazvanim „Žumberačko kulturno stvaralaštvo“ početkom ove godine u Izletištu Vilinske jame u Grdanjcima proslavljeno je izlaženje čak pet knjiga i jednog CD-a. Središnji događaj ovog programa bila je tradicionalna siječanska promocija ovogodišnjeg izdanja godišnjaka „Žumberački krijes“, koji već 38 godina pod uredništvom grkokatoličkog svećenika Mile Vranešića spaja Žumberčane sa Žumberka i sve koji su se raselili diljem svijeta.

„Krijes“ za 2015. godinu predstavio je kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog, rodом iz Slavetića sa Žumberka, monsinjor Juraj Batelja. Kao promicatelj postupka za proglašenje svetim blaženog Alojzija Stepinca, Batelja je rekao da je Stepinac svoj život, žrtvu, molitvu i materijalne darove ugradio i za prosperitet Križevačke eparhije, ali i žumberačkih sela i njihovih župa.

Ovogodišnji „Krijes“ na globalnom planu donosi životopis svetog Ivana Pavla drugog. Petnaestak od ukupno 480 stranica godišnjaka zauzela je vrlo zanimljiva priča o povijesti vinske loze, od Noinih vremena do današnjih dana, gotovo kao programatski članak ovog broja - rekao je Juraj Batelja. U godišnjaku za 2015. godinu obilježena je i 315. obljetnica Slavonske grkokatoličke biskupije, prati se i dalje život cijele katoličke crkve u domovini te, naravno, posebno na Žumberku, koji - ističe urednik izdanja Mile Vranešić - diše jednako s oba plućna krila u bogatstvu jedne katoličke crkve s različitim obredima.

Uz veliku suradnju s Parkom prirode Žumberak-Samoborsko gorje i Ekološkim društvom Žumberak - istaknuo je monsinjor Batelja - obrađene su ekološke teme vodeći se sintagmom svetog Ivana Pavla drugog da će 21. stoljeće biti stoljeće vjere i ekologije ili ga neće biti. Dakako, tu su i sve uobičajene rubrike ovog vrijednog izdanja koje se odnose ponajprije na kulturno, ali i na sve druge oblike stvaralaštva na Žumberku. **Edi Kirschenheuter**

SUBAN

PROIZVODNJA I VELEPRODAJA:
Strmec, Galici 8, tel.: 01 3335 200

MALOPRODAJA:
Samobor, Perkovčeva 4, tel.: 01 3363 940
Zagreb, Domjanićeva 26, tel.: 01 2333 630
e-mail: suban@suban.hr
www.suban.hr

*Sretan
i blagoslovljen
Uskrs!*

VI. Ivan Razum
Konščica 17a, Samobor
tel./faks: 01 3382 201
mob.: 091 3382 201
elkon1992@gmail.com

**ELEKTROINSTALACIJE
ISPITIVANJA I POPRAVCI**

Sretan i blagoslovljen Uskrs!

**OBRT ZA GRAĐEVINARSTVO
REŠETAR GRADNJA**

Mala Jazbina II/D • Tel.: 01 3375 242

*Sretan i blagoslovljen
Uskrs!*

Molitvena zajednica samoborskog Komunalca

Molitvena zajednica u tvrtki Komunalac Samobor osnovana je spontano kroz razgovor i osjećaj potrebu za zajedničkom molitvom. Počela je djelovati 28. veljače 2014. godine dopuštanjem direktora i uz potporu župnika. Okuplja se petkom, na kraju radnog vremena. Moli se Krunica božanskog milosrđa, a nakana i potreba molitve je puno, nekada su osobne, nekada izreču neku posebnu nakanu, ali uglavnom sve je prožeto potrebama svih molitelja i željom da se slavi Boga. Ta krunica je kratka i lijepa te nam nakon radnog tjedna daje dodatnu snagu i milost. Budući da djelujemo unutar župe sv. Anastazije uključili smo se krajem kolovoza 2014. godine u župne bobožnosti pa tako svaki četvrti četvrtak u mjesecu predvodimo klanjanje pred Presvetim. Drugi dan trodnevne pred blagdan sv. Anastazije zajedno s Marijinom Legijom predvodili smo i razmatrali žalosna otajstva krunice - rekla nam je jedna od članica i osnivačica ove molitvene zajednice Violeta Gjurkin.

Zajednicu zasad čine Ružica Novosel, Spomenka Tomašković, Dubravka Vrbančić-Janžić, Anica Bedeničić, Snježana Zakanj-Radovanić i Violeta Gjurkin.

Optika MAKSI

10430 Samobor, Trg Matice hrvatske 1, tel: 01/ 33 26 712

- kontaktne leće i pribor
- izrada naočala preko recepta socijalnog osiguranja
- dioptrijski okviri
- kompjutorska kontrola vida
- korekcijska stakla

Svim kupcima i građanima
želimo sretan Uskrs!

Svim ljudima dobre volje, koji daruju od srca i čije srce za druge kuca, želimo sretan i blagoslovljen Uskrs!

Gradsko društvo
Crvenog križa Samobor
Miroslava Krleža 5, Samobor
Tel.: 01 33 61 681

www.crvenikrizsamobor.hr

cafe bar
» *Tin* «
Trg kralja Tomislava 13
Samobor

slastičarnica
» *U prolazu* «
Trg kralja Tomislava 5, Samobor • 01/33 66 420

Sretan i blagoslovljen Uskrs!

PEKARNICA

▪ *Zemljčić* ▪

Bregana, Žumberački put 1 • tel: 3375 - 500
Samobor, Gajeva 10 • tel: 3361 - 501

KONCERT NEKA SE ČUJE DO NEBA GLAS 2015.!

NEDJELJA, 20. RUJNA 2015. • SPORTSKA DVORANA SAMOBOR

U znaku Godine posvećenog života...

Molimo za svećenike i redovnike

DUŠO KRISTOVA, POSVETI GA!

Podsjeti ga, Gospodine, da je njegovo svećeništvo
Tvoje svećeništvo.

Učini ne samo da bude ljubljen, nego da može ljubiti kao što
Ti ljubiš.

Daj mu dar svoga mira.

TIJELO KRISTOVO, SPASI GA!

Nahrani i njega sobom dok on nas hrani.

Nemoj da gladuje usred obilja.

Spasi ga, Gospodine, i od nas, njegovih vjernika.

KRVI KRISTOVA, NAPOJI GA!

Obnavljaj njegov žar svakoga dana,

učini da bude svima dostupan, da žeda za dušama

i da pije Tvoju čašu do dna, Gospodine, i u radosti i u žalosti.

VODO IZ PRSIJU KRISTOVIH, OPERI GA!

Obnovi, Gospodine, obećanje njegova krštenja,

milost potvrde i obećanje njegova ređenja.

Učini novom svaku njegovu svetu misu.

MUKO KRISTOVA, OKRIJEPI GA!

Privuci ga, Gospodine, na križ k sebi, da ne padne.

Drži ga čvrsto uza se tako da s Tobom uskrsne.

Daj, Gospodine, da bude vrijedan povjerenja i da ga on
sam ima.

O DOBRI ISUSE, USLIŠI GA!

Poslušaj, Gospodine, kada Te moli za pomoć,
kada ne zna što bi učinio.

Usliši ga, Gospodine, kada iz dubine srca zavapi k Tebi.

Budi mu prijatelj, Gospodine.

MEĐU RANE SVOJE SAKRIJ GA!

Zaštiti ga, Gospodine, od njega sama; on je samo čovjek
kao i drugi.

Spriječi sve one koji bi htjeli uništiti njegovo čovječstvo i
njegovo svećeništvo.

On je tvoj, Gospodine.

NE DAJ DA SE IKADA ODIJELI OD TEBE!

Drži ga na dlanu svoje ruke Gospodine.

Ne dopusti da ikakva gorčina uđe u njegovo srce.

Daj da uvijek ostane sjedinjen s euharistijom, istodobno s
Tobom i Tvojom Crkvom.

OD NEPRIJATELJA ZLOGA BRANI GA!

Čuvaj ga i brani od sotone i njegovih
zlih duhova koji bi ga htjeli proždrijeti

i raspršiti njegovo malo stado koje si
mu dao.

Naoružaj ga, Gospodine, darovima
Duha Svetoga.

NA ČASU SMRTI ZOVNI GA!

Gospodine, Ti po njemu spasavaš
druge,

ali on sam sebe ne može spasiti
ako Ti ne budeš s njim sve do
kraja.

Često je sam i uplašen.

Stani uz njega da ga
ojačaš. Isuse,
blagoslovi ga...

grad
Samobor

Dragim sugrađanima
i prijateljima Samobora,
sretan i blagoslovljen Uskrs!

vaš gradonačelnik Krešo Beljak